

The bread is sanctified

הלחם קדוש –

OVERVIEW

שלא לשמן was זריקת הדם but נשחט לשמן were כבשי העצרת maintains that if the רבי, the לחם is קדוש ואינו קדוש. The גמרא in מנחות concludes that according to one מ"ד it is תוספות. Our קדוש לתפוס פדיונו² it is not מ"ד maintains that the other קדוש לתפוס פדיונו¹ explains what is meant by קדוש לתפוס פדיונו.

בהתכלת (מנחות דף מז, ב³) איכא מאן דאמר קדוש לתפוס פדיונו –

In there is one who states the לחם is קדוש to the extent that the redemption ‘grasps’ the קדושה of הלחם; the monies that were set aside to redeem the שתי קדוש לתפוס פדיונו⁴ of קדושה. One would assume that if it is קדוש לתפוס פדיונו then once the פדיון is made, the שתי הלחם become חולין⁵ (as is the usual case by every פדיון); תוספות, however negates this notion:

ולא בעי למימר שיצא לחולין אלא תופס פדיונו ואינו יוצא לחולין –

And the גמרא did not intend to state (when it said קדוש לתפוס פדיונו) that the שתי לחם lose their קדושה and go out to become חולין; but rather the גמרא meant that it is תופס פדיונו (the כסף הפדיון becomes קדוש) however the שתי הלחם do not become חולין. They still retain their קדושה as שתי הלחם and they cannot be eaten since there is no מתיר of דם (for it was שלא לשמן).

חולין שתי הלחם become שתי הלחם cannot mean that the קדוש לתפוס פדיונו proves his point that תוספות

דאם לא כן אכתי תיקשי וליפרקינהו:

For if it would not be so and the שתי הלחם do become חולין through the פדיון, then you may still ask ‘and let us redeem them’! If by שחטו לשמן ונזרק דמן שלא לשמן the שתי נשחט can be redeemed and become חולין, the same should be by the תודה; if it was שחט let us redeem the תודה and they will become חולין. The fact that we do not redeem them proves that even according to the מ"ד that קדוש לתפוס דמיו, nevertheless the קדוש לחמי תודה פסולות (not by שתי הלחם or לחמי תודה), therefore that explains the

SUMMARY

¹ If it is redeemed the money becomes הקדש.

² It cannot be redeemed for money; even if redemption is attempted it is invalid. The monies remain חולין.

³ This should be amended to מז, א.

⁴ The money must be used to buy other שתי הלחם.

⁵ See רש"י there in לרבא בד"ה לרבא who indeed interprets it in this manner (in the first explanation; see however רש"י later שיטת תוספות בד"ה לאיפסולי here). See: ‘Thinking it over’.

לחמי תודה and שתי הלחם (מ"ד one according to) can be redeemed (if the דם was not נזרק [properly]) to the extent that the כסף הפדיון will retain the קדושה of the respective לחמים; however the לחמי תודה and שתי הלחם will not become חולין.

THINKING IT OVER

The dispute in מנחות whether it is תופס פדיונו is between אב"י ור"ב;⁶ why did not תוספות mention the specific name of the one who maintains so instead of referring to him as a מ"ד?⁷

---

⁶ The גמרא there states תפיס פדיונו לר"ב תפיס פדיונו.

⁷ See footnote # 5.